

Barraca codi 10469 - BV196

Vallirana

- Comparteix:
- [Facebook](#)
- [Twitter](#)

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Serral del Beco - Cal Beco
Emplaçament: Al sud de la masia de cal Beco, prop del camí al coll Verdaguer, en una línia elèctrica
Alçada: 344m

Coordenades:

Latitud: 41.38592
Longitud: 1.9176
UTM Est (X): 409501
UTM Nord (Y): 4582164

Classificació

Número de fitxa: 08295-193
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle: XIX-XX
Estat de conservació: Dolent
Notes de conservació: Enderroc important (coberta i accés).
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: Ref. Cad.: 08296A00800030
Autor de la fitxa: Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: ds., 17/09/2016 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca del tipus aèria aïllada i orientada al sud-oest. La seva planta és circular i no ha estat restaurada malgrat l'elevat grau d'enderroc que pateix l'estructura. Sembla que era de grans proporcions, encara que les pedres estan disperses per tot arreu. La zona del portal d'accés està inclinat cap a dins. La llinda s'ha trobat a terra.

Observacions:

Les dades han estat extretes de l'espai web Wikipedra i cedides pel Centre Excursionista de Vallirana.

Història

A Vallirana, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser la principal activitat agrària a Vallirana fins a finals del segle XIX. En general, cada família tenia la seva vinya (sobretot en el cas de les masies), tot i que amb l'arribada de la fil·loxera a França, la demanda de vi va experimentar un increment considerable, que es traduí en la proliferació del cultiu de vinya arreu del terme. Posteriorment, amb el pas de la fil·loxera per Catalunya, el sector va entrar en una forta crisi que finalment es va poder superar empeltant altres varietats de raïm, reconvertint els cultius i creant els cellers cooperatius, tant en auge durant la primera meitat del segle XX. Les vinyes valliranenques van perviure fins ben entrada la segona meitat del segle XX, abans de l'aparició de les urbanitzacions residencials. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. La pedra que les basteix era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

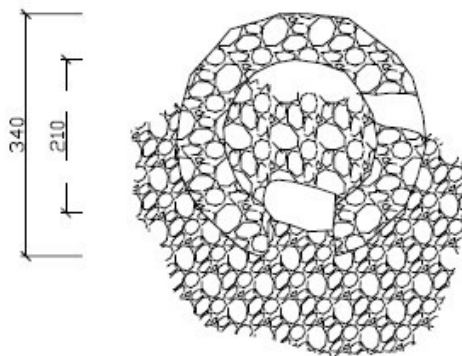
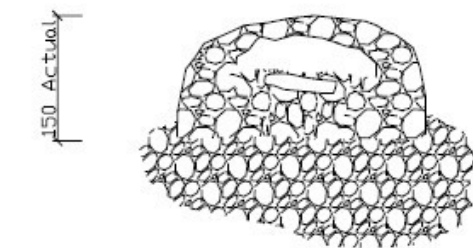
Bibliografia

OLLÉ DORCA, Francesc (2013). Vallirana, poble de vinyes. [Vallirana]: Associació d'Amics de Vallirana i Centre Excursionista de Vallirana (CEV). Fons documental del Centre Excursionista de Vallirana (CEV). [Http://wikipedra.catpaisatge.net/](http://wikipedra.catpaisatge.net/) (Consulta: 08-09-2016).

LLINDA A TERRA 90 x 9

↓
Sud-Oest

B196

Wkp. 10469

CENTRE EXCURSIONISTA DE VALLIRANA

Observació: Enderroc sostre i porta Data: 20141206

Situació: CAL BECO_Serral del Beco

Títol: **DESCONEGUT**